

La responsabilitat en la regulació dels diferents 'contractes d'aparcament' projectats

Joan Carles Seuba Torreblanca

El contracte d'aparcament de vehicles és un contracte atípic que, en els usos actuals, gaudeix d'una estructura mixta en contenir elements del d'arrendament de coses i del de dipòsit. En l'actual legislatura espanyola, la setena, s'han presentat en el Congrés dels Diputats tres Proposicions de Llei que tenen per objecte la seva regulació. De fet, però, el contingut dels textos és substancialment igual. Aquestes, per ordre cronològic de presentació, són les següents:

- Contracte d'aparcament. BOCG. Congrés, PROPOSICIONS DE LLEI, Núm. 22-1, 25 d'abril de 2000. Presentada pel Grup Socialista.
- Regulació d'un contracte d'aparcament de vehicles. BOCG. Congrés, PROPOSICIONS DE LLEI, Núm. 48-1, 12 de maig de 2000. Presentada pel Grup Català (Convergència i Unió).
- Regulació d'un contracte d'aparcament de vehicles. BOCG. Congrés, PROPOSICIONS DE LLEI, Núm. 70-1, 9 de juny de 2000. Presentada pels Grups Popular i Català (Convergència i Unió).

Així mateix, el Govern català també ha presentat un text davant del Parlament de Catalunya per regular aquest contracte. Es tracta del

- Projecte de llei reguladora de l'estacionament temporal de vehicles de motor. BOPC, Núm. 90, pàg. 8, 12 de setembre de 2000.

Quines són les línies bàsiques d'aquests textos en matèria de responsabilitat? Les Proposicions de Llei distingeixen entre responsabilitat del titular de l'aparcament i responsabilitat de l'usuari. Així, el titular de l'aparcament, segons l'art. 5.1.1er paràgraf dels diferents textos, respon enfront de l'usuari del vehicle i enfront del propietari dels danys i perjudicis que hagi causat degut a l'incompliment total o parcial de les seves obligacions, recollides a l'art. 3. D'aquestes obligacions ens interessa destacar ara la consistent en retornar a la persona que porti el justificant, en el mateix estat en què foren lliurats, el vehicle i els components "incorporats funcionalment, de manera fixa e inseparable, a aquell i [que] siguin habituals i ordinaris, per la seva naturalesa o valor, en el tipus de vehicles de què es tracti". D'aquesta forma, el titular de l'aparcament només respondrà dels objectes que es puguin extreure (com ara radiocassetts i telèfons mòbils, exemplifica l'art. 3.1.c.2on paràgraf) quan expressament hagi acceptat la seva custòdia, prèvia descripció de l'usuari. En aquest cas, podrà aplicar preus complementaris per la guarda i vigilància d'aquest béns (art. 3.3).

Per la seva banda, l'usuari, segon l'art. 5.1.2on paràgraf, respon enfront de l'empresari i de la resta d'usuaris dels danys i perjudicis que causi per incompliment dels seus deures o per imperícia en la conducció del vehicle en el recinte. Anteriorment, l'art. 4.1.d dels Projectes havia establert com a deure de l'usuari el "seguir les normes i

instruccions del responsable de l'aparcament respecte de l'ús i seguretat d'aquest, dels empleats i dels usuaris”.

L'art. 5.2 preveu la responsabilitat solidària entre l'usuari i el propietari del vehicle respecte dels danys que hagi causat aquell. Desapareix aquesta regla de solidaritat en el cas que l'usuari hagués hagut de deixar les claus del vehicle al responsable de l'aparcament. Aquest fet –deixar les claus– ha de constar en el justificant que lliura el titular de l'aparcament (art. 3.1.b).

Finalment, pel que respecta al contingut dels Projectes, cal dir que els presentats pel Grup Català, de forma individual i conjuntament amb el Grup Popular, recullen en l'art. 5.4 l'exoneració de responsabilitat de tots els subjectes en els supòsits de cas fortuït o de força major.

El Projecte de Llei del Govern català és quelcom més elaborat. Segons el seu art. 2, la contractació d'estacionament pot adoptar una de les tres modalitats següents: pupil·latge, pàrquing o arrendament de plaça d'aparcament. Les regles de responsabilitat són diferents segons el contracte de què es tracti:

- En els contractes de pupil·latge i de pàrquing, els titulars dels estacionaments responen de la integritat, robatori i danys del vehicle durant l'ocupació, així com dels elements fixos i accessoris que obligatòriament han de portar els vehicles (art. 9.1). No responen, en canvi, dels objectes que es trobin en l'interior del vehicle i que no tinguin la consideració d'elements fixos o d'accessoris (art. 9.2). L'art. 9.3 remet a la regulació del contracte de dipòsit (arts. 1758- 1781CC).
- En el contracte d'arrendament de plaça d'aparcament, en canvi, l'arrendador no respon dels danys que hagin sofert els vehicles ni del robatori d'aquest i dels objectes dipositats al seu interior (art. 28). Tot i però, si la plaça arrendada es troba situada dintre d'un recinte dedicat a l'activitat de pupil·latge o de pàrquing, l'arrendatari se subroga en els drets i obligacions que corresponen a l'arrendador, en les mateixes condicions que els altres usuaris (art. 29).